

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012005
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2114012005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného M. I., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.8.2015, č. k. 2T/129/2014-99, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.5.2017, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e) ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný M. I., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom E., t.č. E., A. X, adresa na doručovanie E., I. ul. č. XX, byt L. S., O. E., ako taxikár

odsudzuje

podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, s použitím §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m), 38 ods. 2, 42 ods.1, 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom OS Bratislava V zo dňa 31.05.2016 sp. zn. 2T/59/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorému došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 24.8.2015, č. k. 2T/129/2014-99 bol obžalovaný M. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, lebo pokladá trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.1.2014 sp.zn. 30T/6/2014 právoplatného 1.2.2014, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Proti výroku o treste v neprospech obžalovaného podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie. Obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie nepodal.

Prokurátor odôvodnil podané odvolanie proti výroku o treste tým, že v prípade ukladania trestu obžalovanému M. I. neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 30T/6/2014 zo dňa 17.01.2014

mu už bol uložený súhrnný trest (viď. R 34/1965) vo vzťahu k výroku o treste k rozsudku Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 1T 113/13 zo dňa 04.07.2013. Pokiaľ bol obvinenému uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný za vinného z trestného činu spáchaného po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, tak v prípade posledného odsúdenia nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu, takže treba uložiť samostatný trest a to podľa zásad pre ukladanie trestov. Zároveň nemožno, podľa prokurátora odhliadnuť od skutočnosti, že skutku sa mal obžalovaný M. I. dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 1T/113/2013 zo dňa 04.07.2013, právoplatného dňa 07.08.2013. Preto pokiaľ v danom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, tak zo strany súdu I. stupňa nemohlo ani prísť k aplikácii ustanovenia § 44 Trestného zákona, t.j. upustenia od uloženia súhrnného trestu. Súd I. stupňa mal v danom prípade ukladať samostatný trest v rozpätí zákonom stanovenej trestnej sadzby pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, ktorá je určená v rozpätí 1 (jeden) až 5 (päť) rokov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a zároveň podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne, aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého výroku, ako i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel tunajší súd k týmto zisteniam a záverom.

Odvolanie prokurátora smeruje proti výroku o treste. Okrem chýb, ktoré odvolateľ uviedol vo svojom odvolaní, tunajší súd nezistil iné chyby, na ktoré by bol povinný prihliadnúť v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku.

Odvolanie prokurátora považuje odvolací súd v plnom rozsahu za dôvodné.

Na základe tých argumentov, ktoré prokurátor uviedol vo svojom odvolaní, neprichádzala v preskúmanej veci možnosť uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 30T/6/2014 zo dňa 17.01.2014. Preto neprichádzalo do úvahy ani upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona tak, ako to v napadnutom výroku urobil prvostupňový súd. Odvolací súd si plnom rozsahu osvojuje argumentáciu prokurátora uvedenú v jeho odvolaní a bez potreby jej opakovania na túto odkazuje. Za takejto situácie prichádzalo do úvahy, v čase vydania napadnutého rozsudku uloženie samostatného trestu odňatia slobody tak, ako to navrhoval v odvolaní prokurátor. Po podaní odvolania a po predložení spisu na tunajší došlo k zmene situácie, keď obžalovaný bol odsúdený ďalším rozhodnutím v konaní Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/59/2015. Z časových súvislostí týkajúcich sa spáchania skutku a vyhlásenia odsudzujúceho rozhodnutia, dospel tunajší súd k záveru, že vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/59/2015, prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu tunajší súd vyžiadal uvedený spis Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/59/2015 a v súlade s ustanovením § 326 ods. 5 Trestného poriadku v odvolacom konaní doplnil dokazovanie a to oboznámením uvedeného spisu Okresného súdu Bratislava V. Na základe takto doplneného dokazovania bolo možné rozhodnúť o odvolaní prokurátora, ktoré podal proti výroku o treste, resp. o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Z doplneného dokazovania odvolací súd zistil, že v trestnom konaní vedenom proti obžalovanému na Okresnom súde Bratislava V pod spisovou značkou 2T/59/2015, bola na obžalovaného dňa 20. 10. 2015 podaná obžaloba pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Trestným rozkazom zo dňa 3. 11. 2015, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 10. 12. 2015, bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle obžaloby, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Na základe odporu, ktorý obžalovaný podal proti tomuto trestnému rozkazu súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie. Rozsudkom zo dňa 31. 5. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 7. 2016, bol obžalovaný uznaný za vinného na skutkovom a právnom základe ako bolo uvedené v obžalobe. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), písm. n), písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 2T/129/2014, ktoré je predmetom odvolacieho konania, sa spáchania skutku dopustil dňa 22. 10. 2013.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa spáchania skutku, pre ktorý je aktuálne trestné stíhaný, dopustil skôr, ako bol Okresným súdom Bratislava V vo vyššie citovanom konaní k vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Do úvahy teda pripadala aplikácia ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona o uložení súhrnného trestu.

Odvolací súd tak postupoval v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku a zrušil napadnutý výrok prvostupňového rozsudku v časti o treste a spôsobe jeho výkonu. Nakoľko na základe doplneného dokazovania bolo možné meritórne rozhodnúť o napadnutom výroku, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku nahradil zrušený výrok a sám rozhodol o treste pre obžalovaného a spôsobe jeho výkonu.

Pri ukladaní trestu vychádzal odvolací súd zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. Za spáchanie viacnásobnej, zbiehajúcej sa trestnej činnosti mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko v oboch trestných konaniach obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a k spáchaniu trestnej

činnosti sa priznal, odvolací súd mu zohľadnil poľahčujúce okolnosti uvedené v §§ 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a rovnako mu zohľadnil dve priťažujúce okolnosti uvedené v §§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, teda, že spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol súdne trestaný. Pri takomto vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby uvedenej v trestnom čine, zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestnom, teda podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. V trestnej sadzbe v 1 až 5 rokov uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov nepodmienečne. Takto uložený trest zabezpečí v prvom rade ochranu spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom trestnej činnosti a sekundárne splní účel takzvanej generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste uložený mu vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5, vo vzťahu, ku ktorému ukladal súhrnný trest odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.